

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΩΔΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΡΙΘΟΥΣΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩΝ

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου 1930
ὥρα 10.45 π. μ.

Π Ε Μ Π Τ Η
Σ Υ Ν Α Υ Λ Ι Α
1930-1931

ΜΕΤΕΧΟΥΝ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ & Η ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΟΥ

Β. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Ο Λ Ι Σ Τ

MOUSSIA TALALAEFF

Ἰψίφωνος

Π. ΒΑΞΕΒΑΝΟΣ

Ἰοξύφωνος

Ε. ΠΕΤΡΗΝΟΣ

Βαρύφωνος

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖται ἡ θέσις δρ. 60, Διακρινεμένη 50, Εἴσοδος 30, Μαθητικὰ 15.

TH. DUBOIS

ΟΙ ΕΠΤΑ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μετάφρασις, βιογραφικόν σηµείωµα καὶ
ἐπεξηγηµατικά σηµειώσεις ὑπὸ τοῦ κ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΑΤ. ΚΑΡΑΤΖΙΔΟΥ

Ὁ Θεόδωρος Dubois (1837-1924) τὰς μουσικὰς του σπουδὰς ἐπε-
ράτωσεν ἐν Παρισίοις, εἶτα δ' ἐν Ῥώμῃ, τυχὼν τῷ 1861 τοῦ βρα-
βεῖου Ῥώμης (Prix de Rome). Τῷ 1871 διορίσθη καθηγητὴς τοῦ
Ῥδείου Παρισίων, εἶτα δὲ τῷ 1896 διεδέχθη εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐ-
τοῦ τὸν Α. Thomas, διευθύνας τοῦτο μέχρι τοῦ 1906. Ὁ Dubois συν-
έθεσε πλείστα ἔργα συμφωνικά, μελοδραµατικά ὡς καὶ αὐτοτελῆ τε-
µάχια διὰ διάφορα ὄργανα. Μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν ἐσηµείωσαν αἱ
συνθέσεις του ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, διακρινόμεναι, ὡς καὶ αἱ
ἄλλαι, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ αὐστηρῶς κλασσικὸν τοῦ ὅρον. Σπουδαί-
οτερα ἔργα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, εἰς ἣν ὁ Dubois διέπρεψεν,
εἶναι, μεταξὺ ἄλλων, «Ὁ ἀπολεσθεὶς Παράδεισος» καὶ τὸ σήμερον ἐκ-
τελούµενον Oratorium «Οἱ ἐπτὰ λόγοι τοῦ Χριστοῦ».

ΔΙΛΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Εἰσαγωγή.	O vos omnes	Ἐψήφιστος.
Λόγος Α'	Pater dimitte illis	Ἐξέψηφιστος, βαρύτονος, χορφεδία.
Λόγος Β'	Hodie mecum eris	"
Λόγος Γ'	Mulier	Ἐψήφιστος, ὀξείψηφιστος, βαρύτονος, χορφεδία.
Λόγος Δ'	Deus Meus	Βαρύτονος.
Λόγος Ε'	Sitio	Ἐξέψηφιστος, βαρύτονος, χορφεδία.
Λόγος ΣΤ'	Pater in manus tuas	Ἐξέψηφιστος, χορφεδία.
Λόγος Ζ'	Et clamans Jesu	Ἐψήφιστος, ὀξείψηφιστος, βαρύτονος, χορφεδία.
Προσευχὴ.	Adoramus te Christe	Χορφεδία.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ Παναγία ἱσταμένη, μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν, παρὰ τὸν δρόμον τὸν ὀδηγοῦντα εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ἀποτείνεται πρὸς τοὺς διερχομένους καὶ κατευθυνομένους εἰς τὸν Γολγοθᾶν διὰ τὴν σταύρωσιν.

O vos omnes qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus.

Posuit me Dominus desolatam, tota die mœrore confectam; ne vocetis me Noemi sed vocate me Mara.

Ὡ σεις πάντες οἱ διὰ τῆς ὁδοῦ διερχόμενοι, παρατηρήσατε καὶ ἰδέτε, ἐὰν ὑπάρχῃ ὀδύνη, οἶα ἡ ἐμῆ.

Ὁ Κύριος μὲ ἐγκατέλειψε συντετριμμένην ἐκ τῶν δικρακῶν ὀδυρμῶν μὴ μὲ καλεῖτε Ὀραϊάν, ἀλλὰ καλεῖτέ με Πικράν.

Α! ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς, φθάσας εἰς τὸν Γολγοθᾶν μετὰ τῆς κουστωδίας, λέγει πρὸ τῆς σταυρώσεως τὸ: «ἄφες αὐτοῖς»!

Ὁ Ἱστορικός διηγείται τὰ γενόμενα.

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

Et dicebant omnes: Reus est mortis; tolle, tolle, crucifige eum. Sanguis ejus super nos et super filios nostros.

Crucifixerunt Jesum et latrones, unum a dextris et alterum a sinistris.

Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδκσι τί ποιοῦσι.

Καὶ πάντες ἔλεγον: Ἐνοχος θανάτου ἐστὶ ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

Ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς ληστὰς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕτερον ἐξ ἐνανθῶν.

Β! ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἀποτείνεται πρὸς ἕνα ἐκ τῶν συσταυρωθέντων ληστῶν.

Ὁ Λαὸς ἐπαναλαμβάνει τὴν παράκλησιν τοῦ ληστοῦ: «Μνήσθητί μου Κύριε».

Hodie mecum eris in paradiso, amen, amen, dico tibi.

Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum.

Ἀμήν, ἀμήν λέγω σοι σήμερον, ἔσῃ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Κύριε, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου.

Γ! ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἀποτείνεται πρὸς τὴν Παναγαίαν καὶ τὸν παρεστῶτα Μαθητὴν, λέγων αὐτοῖς: Ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου. Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου.

Ὁ Ἱστορικός διηγείται τὰ γενόμενα.

Mulier, ecce fili-
us tuus.

Stabat Mater dolorosa,
Juxta Crucem lacrymosa.
Dum pendebat Filius,
Quis est homo, qui non fleret,
Christi Matrem si videret,
In tanto supplicio ?

Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου.

Ἰστατο ἡ Μήτηρ τεθλιμμέ-
νη καὶ δακρυρροοῦσα, παρὰ τὸν
Σταυρὸν, ἐνθ' ἐκρέματο ὁ Υἱός.

Ποῖος δὲν θὰ ἐθρήνηι, βλέ-
πων τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ ἐν
τοιοῦτῳ μαρτυρίῳ ;

Δ! ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, παραπονείται διὰ τὴν ἐγκατάλει-
ψίν Του ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Deus meus, ut quid
dereliquisti me?

Omnes amici mei dereli-
querunt me; praevulnerunt insi-
diantes mihi, tradidit me quem
diligebam.

Vinea mea electa, ego te
plantavi; quomodo conversa es
in amaritudine ut me crucifi-
geres ?

Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκα-
τέλειπες ;

Πάντες οἱ φίλοι μου ἐγκατέ-
λειπόν με ὑπερίσχυσαν οἱ ἐλλο-
γεύοντες κατ' ἐμοῦ, με ἐπρόδωσαν
ἐκεῖνος ὃν ἠγάπων.

Ἀμπέλός μου ἐκλεκτή, ἐγὼ
σὲ ἐφύτευσα πῶς μεταβληθεῖσα
ἐπικαίνθησθε ὥστε νὰ με σταυρώσῃς ;

Ε! ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς φωνεῖ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ: « Διψῶ! »

Ὁ Ἱστορικός διηγείται τὰ γενόμενα.

Sitio!

Judaei practereuntes blasphemabant eum, moventes capita sua et dicentes. Vah! qui destruis templum Dei si tu es Christus Filius Dei, descende nunc de cruce, ut videamus et credamus tibi. Si tu es rex Judeorum salvum te fac.

Διψῶ!

Οἱ περιστάμενοι Ἰουδαῖοι ἐβλασφημοῦν αὐτὸν, κινεῶντες τὰς κεφαλὰς των καὶ λέγοντες: Οὐά! ὁ καταλύων τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἐὰν σὺ εἶσαι Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατάρβηθι νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι. Ἐὰν σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

ΣΤ: ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς, πρὶν ἢ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα, ἀποτείνεται πρὸς τὸν Πατέρα.

Ὁ Λαὸς ἐπαναλαμβάνει τὴν εὐχὴν: «Εἰς χεῖράς Σου παραδίδωμι τὸ πνευμά μου»

Pater, in manus
tuas commendo spi-
ritum meum.

Pater meus es tu, Deus meus,
susceptor salutis meae.

In manus tuas commendo
spiritum meum

Πάτερ, εἰς χεῖράς Σου πα-
ραδίδωμι τὸ πνεῦμα μου.

Σὸ εἶ ὁ πατήρ μου, ὁ Θε-
ός μου, ὁ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτη-
ρίας μου.

Εἰς χεῖράς Σου παραδίδωμι
τὸ πνευμά μου.

Ζ: ΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς φωνεῖ τὸ: «Τετέλεσται»!

Ὁ Ἱστορικός διηγεῖται τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ γενόμενα.

Et clamans Jesu voce magna
dixit: Consummatum est!

Et inclinato capite tradidit spi-
ritum. Erat autem fere hora
sexta; obscuratus est sol et te-
nebrae factae sunt in universam
terram; velum templi scissum
est; omnis terra tremuit; petrae
scissae et monumenta aperta
sunt.

Καὶ κράζας ὁ Ἰησοῦς φωνῆ
μεγάλῃ εἶπεν: **Τετέλεσται!**

Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν,
παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἦτό δε ὡσαύτῳρα ἕκτη, ἐσκο-
τίσθη ὁ ἥλιος, καὶ σκότος ἐγένετο
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· τὸ καταπέ-
τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε-
ώχθησαν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Adoramus te, Christe, et be-
nedicimus tibi quia per sanctam
Crucem tuam redemisti mundum

Προσκυνοῦμεν καὶ εὐλογοῦ-
μέν Σε, Χριστέ, ὅτι διὰ τοῦ ἁγίου
Σου Σταυροῦ ἐξηγόρασας τὸν
κόσμον.

Τ Ε Λ Ο Σ

3B

ΤΥΠΟΣ—ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΥΜΕΝΟΥ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 2